

РЕШЕНИЕ

№ 24978

гр. София, 27.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6210** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от К. С. П. срещу Решение № 624 от 05.02.2024г., постановено по н.а.х.д. № 11204/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-ти състав. С решението е потвърдено наказателно постановление № СОА20-РД11-2687/10.09.2020г., издадено от зам.-кмета на Столична община, Направление „Транспорт и градска мобилност“, с което на лицето, на основание чл.183, ал.4, т.8 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв., за нарушение на чл. 98, ал.1, т.6, вр. с чл. 98, ал.1, т.1 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност на въззивното решение, като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Касаторът сочи, че решаващия съд не е обсъдил изложените в жалбата възражения относно липсата на прецизно описание в АУАН и НП на нарушението и на обстоятелствата по извършването му. Излага подробни доводи, че възприетата от съда фактическата обстановка е противоречива и неправилна, което е довело до постановяване на незаконосъобразно решение. Иска решението да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което да се отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, не се явява и не се представлява. С писмено становище, чрез упълномощен адвокат, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на разноски за две инстанции, съгласно списък. Ответникът, с писмен отговор на касационна жалба и чрез юрисконсулт-пълномощник в съдебно заседание, оспорва жалбата като я счита за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните разноски за адвокатски хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и въззивното решение следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Въззивният съд е приел за установено, че на 12.08.2020г. на К. П. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че на същата дата, около 16:30 часа, в [населено място], на [улица], в района на кръстовището с [улица], към [улица], е паркирала собствения си лек автомобил „БМВ 118Д“, с рег. [рег.номер на МПС], сив металик, като пречи на другите участници в движението – нарушение на чл.98, ал.1, т.6 от ЗДвП, вр. чл.98, ал.1, т.1 от ЗДвП. АУАН е връчен на П., на датата на неговото съставяне, като е вписала, че няма възражения по направените в акта констатации. Такива не са депозираны пред АНО и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на така съставения акт е издадено оспореното пред СРС наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, както и след изложени мотиви, че не са налице предпоставките за приложението на чл.28 от ЗАНН, на основание чл.183, ал.4, т.8 от ЗДвП на П. е наложена глоба в размер на 50 лева.

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал, както писмени доказателства, представени с наказателното постановление, така и гласни такива, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е приел, че както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и при спазване на сроковете, предвидени в разпоредбата на чл.34 от ЗАНН. Намерил е, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, като същите съдържат необходимите реквизити по чл.42 и чл.57 от ЗАНН, доколкото коректно и по идентичен начин е посочено, че П. е паркирала личния си автомобил в района на кръстовище на визираните улици, в нарушение на цитираната разпоредба. Съдът е обосновал извод, че в съответствие с описаното от фактическа страна правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на лицето за нарушение по чл.98, ал.1, т.6, вр. чл.98, ал.1, т.1 от ЗДвП, за което е наложено съответното административно наказание.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното

следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Събрани са необходимите и съотносими доказателства при надлежното им отразяване в мотивите на въззивното решение, като направените изводи се споделят от настоящия състав.

Съгласно чл.98, ал.1, т.6 ЗДвП престоят и паркирането са забранени на кръстовище и на по - малко от 5 метра от тях. Разпоредбата на чл.183, ал.4, т.8 ЗДвП предвижда глоба в размер на 50 лева за водач, който неправилно престоява или паркира в зоната на пешеходна пътека, спирка за обществен превоз на пътници или кръстовище. Съгласно чл.189, ал.2 ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В производството пред районния съд констатациите на АУАН не са оборени.

Неоснователни и неподкрепени с доказателства са доводите в касационната жалба относно това, че липсва прецизно описание на нарушението. От събраните по делото писмени и гласни (показанията на свидетеля И., старши полицай в сектор „Общинска полиция“ при СО - актосъставител) доказателства, както и снимков материал, безспорно се установява, че П. е паркирала собствения си лек автомобил в района на кръстовище в нарушение на чл.98, ал.1, т.6 от ЗДвП. Ирелевантно е дали лекият автомобил е бил в кръстовището или в района на кръстовището, тъй като посочената разпоредба визира като нарушение престоят/паркирането на кръстовище и на по – малко от 5 метра от тях. Самото нарушение на визираната разпоредба и паркирането на кръстовище предполага, че се създават пречки за другите участниците в движението – чл.98, ал.1, т.1 от ЗДвП. Конкретната форма на изпълнителното деяние заедно със съответната му правна квалификация са посочени в НП, поради което не е нарушено правото на лицето да разбере за извършването на какво административно нарушение е санкционирано, на основание чл.183, ал.4, т.8 ЗДвП с „глоба“ в размер на 50 лв. Същата е правилно определена, тъй като е с фиксиран размер.

В рамките на дължимата по чл. 218, ал. 2 АПК служебна проверка настоящият състав намира обжалваното решение за валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон. Не се установиха касационните основания за отмяна на решението, поради което същото следва да бъде оставено в сила като правилно.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XXVI касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 624 от 05.02.2023г. по н.а.х.д № 11204/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ